Poświęcenie żłóbka

Zwyczaje budowania "szopek" jest bardzo stary, sięga czternastego wieku (szopka znaleziona w kościele św. Andrzeja w Krakowie). W ciągu XVI wieku przypominały one bardziej góralskie chaty, w których umieszczone były postacie Świętej Rodziny i pasterzy, którzy pierwsi przyszli oddać pokłon Bożej Dziecinie. Zwykle szopki były umieszczane w nawach kościołów, często z dodanymi dużymi figurami świeckimi. Niektóre z nich były komiczne, co wywoływało mieszane uczucia. Z tego powodu kler w 1736 zabronił pokazu szopek w kościołach i wtedy szopki były noszone od domu do domu. Przy tym przedstawienia miały charakter świecki.

Od wielu lat w grudniu odbywają się konkursy szopek na Rynku w Krakowie, blisko Sukiennic. Niektóre przypominają słynny kościół Najświętszej Maryi Panny w Krakowie. Są bardzo piękne, niemal jak dzieła sztuki. Szopki nagrodzone są później wystawiane przez cały okres świąteczny w Pałacu Kultury w Warszawie.

K. Wspomożenie nasze w imieniu Pana.
L. **Który stworzył niebo i ziemię.**

Ant.: **Wielka tajemnico i wspaniały znaku, nieme bydlęta ujrzały nowonarodzonego Pana, leżącego w żłobie.**

Wszyscy odmawiają na przemian

Wielbi dusza moja Pana
i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.

Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy.
Oto bowiem odtąd błogosławioną mnie zwać będą wszystkie pokolenia,

Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny,
a Jego imię jest święte.

Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie
nad tymi, którzy się Go boją.

Okazał moc swego ramienia,
rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.

Strącił władców z tronu
a wywyższył pokornych

Głodnych nasycił dobrami,
a bogatych z niczym odprawił.

Ujął się za swoim sługą, Izraelem,
pomny na swe miłosierdzie,

Jak obiecał naszym ojcom,
Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu,
Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Ant.: **Wielka tajemnico i wspaniały znaku, nieme bydlęta ujrzały nowonarodzonego Pana, leżącego w żłobie.**

K. Pan z Wami
L. **I z duchem twoim.**

K. Słowa Ewangelii według św. Łukasza (2:15-20)
L. **Chwała Tobie, Panie**

Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili nawzajem do siebie: "Pójdźmy do Betlejem i zobaczmy to zdarzenie, które nam Pan objawił". Poszli też z pośpiechem i znaleźli Maryję z Józefem i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy je ujrzeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dzieciątku. A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali. Lecz Maryja zachowywała wszystkie te rzeczy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i co widzieli, tak jako im było powiedziane.

Oto słowo Pańskie. **Chwała Tobie, Chryste.**

K. A Słowo ciałem się stało. Alleluja.
L. **I mieszkało między nami. Alleluja**.

K. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
L. **A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.**

Módlmy się. Pobłogosław, prosimy Cię, Wszechmogący Boże, ten żłóbek, któryśmy sporządzili ku czci nowego narodzenia w ciele Twego Jednorodzonego Syna, tak iżby wszyscy, którzy przez to podobieństwo nabożnie rozmyślają tajemnicę Jego Wcielenia, byli napełnieni światłem Jego Chwały. Który z Tobą, żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.